

Soewereine

Onafhanklikheid

MY POLITIEKE
BELYDENIS.

(Dr. A. M. MOLL.)

Die Weste-Drukkery, Potchefstroom.

A
968

MOL

Soewereine Onafhanklikheid.

MY POLITIEKE BELYDENIS.

(Dr. A. M. Moll.)

Dit is byna oorbodig om hier te herhaal dat ek 'n gebore republikein is, en sedert die Boereoorlog nooit opgehou het om my republikeinse ideale te verkondig nie en vandag, meer as ooit tevore, oortuig is dat 'n vrye republiek alleen ons dringende natuurlike vraagstukke kan oplos. Ofskoon na-aping 'n aanduiding van minderwaardigheid is, en altyd skadelik is vir die vooruitgang van 'n volk, bring die algemene strekking van gebeurtenisse, ons eie geskiedenis, ons ideale meer in ooreenstemming met die van Amerika as met die van 'n sinkende Europa. Eersgenoemde is 'n natuurlike ontwikkeling en laasgenoemde 'n kunsmatige en buitendien een van agteruitgang. 'n Mens kan nie tradities oorplant nie, ook nie begrippe en outydse bygelowes nie. Dit laat noueliks 'n Europese beskawing voortbestaan. Hoe kan ons verwag dat 'n jong land roem of lewenskrag daaruit kan put? Ons vraagstukke is ingebore en moet deur ons self opgelos word. Ons vind natuurlik nuttige waarskuwings in die Geskiedenis wat ons bywyse van voorbeelde onderrig—ons die wette van oorsaak en gevolg leer en klem lê op die waarde van sedelikheid selfs in politieke aangeleenthede. Maar dit lê ook nadruk op die noodsaaklikheid van ontwikkeling van ons eie kragte, liggaamlik en geestelik, onderrig ons in ons eie tradities en stel bowe alles in ons ons eie ideale vas. Gedurende 1916—1917 het ek my uiterste gedaan om die republikeinse beweging opnu te besiel deur middel van briewe aan die pers en lesings te hou. In 1920 het ek my vlugskrif: „Die Noodsaaklikheid van Onafhanklikheid,” uitgegee, wat 'n opsomming bevat van al die redes, geskiedkundig en andersins, wat die mense mag oortuig, selfs die teenstanders. Ek wil hier nie voorgee dat ek die uitwerking van hierdie propaganda op die

algemene mening kan bereken nie. Moontlik het dit bygedra tot die bevordering van die saak van vryheid onder diegene wat vatbaar is vir geestelike oortuiging. Ons het egter vordering gemaak in die rigting van ontwikkeling. Ons het nie sonder oorlog, rebellie en sware lyding 'n weinig van hierdie vryheid vir ons verkry. Maar om egter voor te gee dat ons „Soewereine Onafhanklikheid” verkry het, beteken dat ons 'n bedrieglike voorstelling koester, wat net so dwaas is as wat dit 'n bedreiging is van daardie republikeinse deugde wat alleen ons voorouers opgehef het en ons as 'n volk van ondergang behoed het. Dit was nie alleen geloof in God nie, maar ook geloof in vryheid. Geloof in 'n werklikheid kan help om die werklikheid self te skep. Die doel kan voor gestry en bereik word as die geloof eens daar is. In die helfte van die 19de eeu was daar ook republikeine in Engeland—manne van uitstaande staatkundige en letterkundige onderskeiding. Minstens vier van hulle het bannelinge geword omdat hulle dit nie in die burokratiese lug van Engeland kon uithou nie. Hulle was wat getalsterkte betref in die kleine minderheid. 'n Republiek was dus nie „praktiese politiek” nie, om 'n uitgediende uitdrukking te gebruik. Dit is heel anders in 'n groot uitgestrekte jong land soos Afrika. Hier is ons bestemming duidelik voor ons op die gesigseinde geskrywe. Maar bang gemaak deur uitwendige en tot 'n sekere mate inwendige druk, het ons leiers soos lammers aan bewind van sake geword, terwyl hulle soos leeuë in opposisie was. Hulle erf die mantel van konsilie oor, wat die bewys gelewer het dat niks meer vernederend en skadelik is vir Suid-Afrika se eer en vooruitgang as dit nie. Dit is nie 'n saak van rassehaat aan die kant van die Afrikaners nie. Dit is alleen die ideaal van vryheid, groter as wat Engeland bereid is om vandag toe te staan. Deur die verwesenliking van so'n ideaal, sal ons as Suid-Afrikaners saamwerk vir een beleid, sal ons een nasionale opvoedingstelsel hê, 'n nasionale bestuur en rassetrots. Ons sal oneindig veel bespaar nie alleen wat geld en kragte betref nie, maar ook geestelik deur alles in een nasionale stroom te laat vloei. Ons teenswoordige stelsel is 'n klug. Ons toon nie eens soveel verstand as die miere of bye nie. Dit is 'n stryd teen die natuur. Dit is 'n algemene verraad van al ons belange. Dit is asof ons met blindheid geslaan is. Vir ons is 'n karikatuur van vryheid **op papier** gegee en dit word in aanmatigende taal „Soewereine Onafhanklikheid” genoem. Is die Afrikaners so dom om dit te glo? Glo die Engelse Kabinet waarlik dat dit in werklikheid toegepas sal word? Sal hierdie kabinet ons

eenparig steun as ons more 'n referendum vir 'n republiek eis? Volgens demokratiese beginsels moet die steun van die meerderheid alle groot grondwerklike vraagstukke beslis. Sal Engeland berus by die besluit van die meerderheid? In die welbekende „Amerikaanse Vryheidsverklaring“ lees ons: „Ons maak, in die naam van die volk, plegtiglik bekend en verklaar dat hierdie kolonies vry is en na regte vry en onafhanklike state moet wees, en vrygestel word van enige trou teenoor die Britse Kroon, en dat enige staatkundige band verbreek word en as vrye state die reg het om oorlog te verklaar, vrede te sluit, bondgenootskappe aan te gaan, handel te drwywe en alle ander sake te verrig wat onafhanklike state op geregtig is. Vir die handhawing van hierdie verklaring, met vaste vertroue op die Godlike Voorsienigheid, gee ons die een vir die ander ons lewe, ons besittings en ons heilige eer in pand.“ Dit is die onderskeid tussen 'n ware onafhanklikheid en ons twyfelagtige, teoretiese formule wat alleen bevrediging kan gee vir diegene wat tevrede is met vergelyke en bang is vir geskille en stryd.

(I)

In monargale lande word steeds aanspraak gemaak op die gemeenskap van God met Koninklike persone. Dit is niks minder as heiligs kennis nie. Om 'n afgod van hul Prins of Koning te maak moet sulke vleiers hulle bokant die mensheid stel. Hulle moet begiftig word met oneindige goedheid en wysheid en selfs almag. Die teologie lewer hiervoor geen bewys nie maar wel die duidelikste weerlegging. Die Almagtige het sy volk 'n vrye staat gegee en het Sy grootste afkeuring getoon toe die opstand dit in 'n koninkryk sou verander. Hierdie bybelse geskiedenis word altoos vermy in lande waar die verafgoding van konings bestaan. Wanneer dus 'n oorerflike nalatenskap by hierdie goddeloosheid gevoeg word, kan 'n mens nie twyfel aan die wraak van God nie wanneer Sy Goddelike prerogatief geskend word deur mense wat meestal geestelik en liggaamlik verswak is. Toe die Jode as oorwinnaars oor die Medianiete Gideon gevra het om hul koning te word, weet ons hoe hy hul ongehoorsaamheid bestraf het en hulle na die Koning in die Hemel verwys het. Ongeveer 130 jaar later het die Jode, wat nog 'n verlange vir afgodelike gewoontes gekoester het, Samuel om 'n Koning gevra. Hulle wou ook graag ander nasies navolg. Die lange vermaning van Samuel is betekenisvol. Sy sombere afbeelding van die betekenis van Koningskap vir 'n misleide volk is nooit selfs deur volksredenaars oortref nie.

Die Voortrekkers het hul Bybel goed geken, daarom het hulle nie, soos die Jode, ook die sonde begaan om 'n Koning te wil verlang nie. Of die Bybel moet onwaar wees of God het duidelik beswaar gemaak teen alle Koninklike bestuur. Die eerste Koning moet die slimste skurk of droster of leier van 'n bende gewees het. Hy het sy oudste seun sy opvolger gemaak eenvoudig om 'n verkiesing te voorkom, maar na verloop van eeue het hierdie vergunning 'n „Heilige” reg geword en weens slegte oorerwing is swaksinniges en gekkes menigmaal tot die Troon geroep. 'n Bygeloof word bestendig omdat die meeste nie daarvan hou om van sienswyse te verander nie en liever die bande van gewoontes verkies.

(II)

Die denkbeeld aangaande 'n Goewerneur-Generaal. Het 'n land met soewereine onafhanklikheid 'n Goewerneur-Generaal nodig? Voor die Amerikaanse onafhanklikheid was dit nodig geag om Goewerneurs te hê wat as spioene van die koloniale regerings gedien het. Hulle het hul Koninklike heer in Engeland verteenwoordig, hoewel die kolonialers sulke inmenging veral in handelsaangeleenthede afgekeur het en alles gedoen het om teenstand te bied teen sodanige gesag. Die goewerneurs het getrou alle verbrekings van die skeepvaart- en handelswette gerapporteer, maatreëls wat bereken was om koloniale ontwikkeling op alle moontlike maniere te beperk. Die Koning van Engeland het talle van konsuls vandag in Amerika en sy land het 'n oneindig grote handel met die grote Republiek. Hy het 'n besondere gesant in Washington, maar daar is nie goewerneur-generaals in Amerika nie, anders sou daardie land oor die woorde „Soewereine Onafhanklikheid” bespot word. Athlone is 'n voortreflike man, Laat hom as gesant of politieke diplomaat onder ons Regering dien, maar dit is belaglik om te sien dat hy ons wette onderteken en selfs sy handtekening onderaan ons paspoorte plaas. Hy verdien 'n goeie betrekking al is dit net weens sy voortreflike gevoel soos by geleentheid van die onthullingsplegtigheid in Brixton onlangs geopenbaar. Hy het nie alleen oorlog veroordeel as onverstandig en wreed en geen oplossing vir internasionale vraagstukke nie, maar ook verwys na die kaos en ellende wat daarop volg. Dit is die verhewe toon van 'n voorbeeldige man en behoort 'n sedgeles vir sy kollegas, die Biskoppe, te wees, wat hul meer met oorlog as die ware gees van die Christelike leer vereenselwig. As ons op gelyke voet met

Groot Brittanje staan benoort ons Hoë-Kommissaris in Londen op gelyke voet met 'n gesant geplaas te word. Maar dit sou egter belaglik wees om te verwag dat hy die troonrede moet lees, vir Engelse paspoorte gee en die Engelse wetgewing bekragtig.

'n Goewerneur is nie alleen 'n band tussen ons en Engeland nie. Hy is die bewys van ons onderhorigheid.

(III) OORLOG.

Dit sal een van die vuurproewe van ons „onafhanklikheid” wees. Beter as enige Britse „beskerming,” of bondgenootskap, waarvoor ons betaal deur dwase verstrikkinge, is 'n verbond van algehele onsydigheid wat ons vrystel van oorloë tussen Europese moondhede wat uitputtend is, gepaar gaan van begerighede en van geen sedelike of stoflike waarde vir die kolonies is nie. Ons het geen oorlogsnegings nie. Ons het geen voorliefde vir sabelswaaiery of anneksasieskurkery nie. As ons moet stry, laat ons na iets sonder bloedvergiëting in plaas van oorlog gryp. Handel (waarvoor alleen Engeland veg) hoef nie die vlag op te volg nie. Na Amerika se twee oorloë teen Engeland en oorwinning, het hy onmiddellik handelsverdrae met sy vroeëre vyand gesluit. Met 'n groot vrye Republiek kan net sowel as met onderhorige kolonies handel gedrywe word. Hierdie dwase oorloë strem die nywerheid van die lydende menigtes en alle huishoudelike hervorminge. Bloed en skatte word verspil, sonder enige geluk vir die volke. Ontelbare (biljoene) somme is uitgegee vir strafveldtogte om die „magsewewig” te handhaaf, of om klein landjies te „beskerm.” Oorlog mag die handel van kapitaliste bevorder, maar lê 'n skuldelaas op die armer klasse. Alle verstandige skrywers het hierop gewys. Dit was hierdie landhonger wat byna al die oorloë van Engeland veroorsaak het en die hooforsaak was van die jongste wereldoorlog—die besit van die Duitse kolonies byvoorbeeld. Die Amerikaanse staatsmanne van die rewolusie het dit goed geweet — manne soos Washington, Jefferson, Hamilton, Adams. „Oorlog en verwoesting is Engeland se beroep” het die beroemde Paine verklaar. Amerika moet bystand in elke geskil verleen sonder te weet waarom. Dit is 'n walglike toestand van sake wat belewe word, om betrokke te wees in die oorloë van 'n verafgeleë land, of dit reg of verkeerd is. Engeland was vir eeue lank voortdurend aan oorlogvoer en nou moet dit by ons 'n gewetensaak wees om te weier om ons hande in die bloedige sake van Europa te steek.”

Ongeveer 35 jaar gelede het John Bright, die mees Christelike politikus wat Engeland ooit opgelewer het, verklaar, dat Amerika homself vry gemaak het; tien jaar later het ons Engelse ons in die grootste worstelstryd in die geskiedenis bekend begewe, die twintigjarige oorlog teen Napoleon. Veronderstel nou dat Amerika nie in opstand gekom het nie, sou hy in hierdie onnodige oorlog gewikkal gewees het? Dit sou 'n groot ramp gewees het as hy nog aan ons verbonde was. Geen geskiedskrywer het tot dusver die grote smart van daardie oorlog beskrywe nie. Gelukkig was die Amerikaners vry en dus in staat hul aandag aan hul eie sake te skenk. Maar Bright het verder gegaan. Na hy al die oorloë van Engeland opgenoem het, het hy verklaar: „Dit sou vir die ganse mensheid beter gewees het as al hierdie kolonies vry en in staat was om geskille te vermy wat hulle nie aangaan nie en nie deel te neem nie aan hierdie ellendige twiste wat die Engelse geskiedenis beklad. Mensse, nie gekke nie, moet tog wall beseef dat al hierdie oorloë deur die internasionale spekulant veroorsaak word. Die oorlog van 1900 verskil hoegenaamd nie van die van 1914—1918 nie. Groter afsatgebied en goedkoper arbeid. Woorde verskil, maar die oorspronklike bedorwenheid bly onveranderd. Die krygsug van die mens is die werktuig in die hande van die kapitalis. Die ekonomiese wortel van Imperialisme uitbreiding is die drang van nywerhede vir markte. Beskermdes markte kan alleen deur uitbreiding van politieke beheer verower word. Die leer en vloot beskerm nie die bevolking nie—alleen die besitting en planne van die magnate. Neem die tropiese besittings van Engeland. Hulle lewer ongeveer 2 persent van die uit- en die invoer op. Hul ekonomiese waarde vir die arm Engelsman is so te se betekeloos. As 'n afsatgebied vir Engelse fabrieke is Argentinië agtmaal meer werd. Engeland voer tin van Nigerië in, maar sesmaal meer van Boliwië. Met Frankryk is dit dieselfde geval. Nie een van die Europese moondhede kan 'n voordelige balans van die bestuur van Afrikaanse besittings toon nie.

Ek was die eerste om voor te stel en sal daarmee volhou dat ons 'n Monroe-leer vir ons deel van die vasteland moet hê. Laat die huidige Regering ons die versekering op hierdie punt gee en nie op die hek bly sit nie tot ons weer deur 'n ramp getref word. Ek glo aan Vrede maar het steeds die „Volkebond“ soos dit nou saamgestel is teengestaan. Wilson se oorspronklike idee was een van vrede. Hierdie een is om groot rowery van grondgebied wettig te maak (weer die Duitse kolonies.) 'n Duursame vrede kan nie gegrond word

op huigelary en diewery nie. Om Suid-Afrika met hierdie jammerlike „bond” te vereenselwig is om hom te bind aan ’n oorlogsplan. Dit beteken dat as Duitsland sy regte weer eis, ons betrokke sal word in ’n Suidwes- of Duitsoos-Afrikaanse veldtog. Kan Suid-Afrika ooit in vrede lewe in sy eie gebied as elke kind ’n aangewese slagoffer van die Moloch van oorlog is of solank as ons soos Hector aan die wa van die Engelse Achilles gebind is.

Tot sover wat ons „Soewereine Onafhanklikheid” betref!

(IV) ONS MAATSKAPLIKE SAMESMELTING.

Is dit nie hierdie teenstrydige ideale wat ons verdeel nie? Die meerderheid van Engelse hier, wat hul besluitloos Suid-Afrikaners noem, kyk oor hul skouer terug om besieling uit die buiteland te kry. Dit lyk asof hulle ’n sekere mate van gevoel besit maar geen begrip van geskiedenis nie. Hulle haat Amerika omdat hy geseëvier het en vandag nog seëvierend is. Hulle kan mededinging nie verdra nie. Hulle het ’n afkeer aan die Amerikaner omdat ’n mens die een haat wat hy leed aangedaan het, volgens ’n Spaanse gesegde. As hulle nie so bekrompe was weens eeu-eu vooroordele wat aan hulle vasklewe nie, sou hulle lankal hul verenig het met die Suid-Afrikaner om nuwe tradities en ’n nuwe nasionale gees te skep. Daar is te veel van die walglike voordeelsoekery om ’n gevoel vir verhe-wener vraagstukke te wek. Die geestelike stroming is verskriklik verlaag. Daar is ander faktore aanwesig in die land wat die lae standaard van kommersialisme vererger. Vandaar die twee partye—een wat strewe vir ’n nasionale gees en die ander onverskillig maar alleen getrokke deur stoflike sake. Is dit nie ook ’n verklaring van die armoede onder ’n seker seksie nie? Die Bybel sê dat ’n mens nie van brood alleen kan lewe nie. In hierdie land word die teenoorgestelde verklaar. Jy moet van brood alleen lewe—as jy dit kan kry. Nieteenstaande is die politieke stroming van ons tyd Republikeins. Ons moet ons koers volg in die veronderstelling dat, hoewel manne onder die weifelende skaduwee van Koningskap mag raas, die volkswil sterker word en mettertjd sal seëvier. Was dit nie vir die kunsmatige versterking van uit die buiteland nie, sou die volk van Suid-Afrika lankgelede al ’n nasie gewees het. Waarom dan geveins wees. Laat ons die waarheid aanvaar. Volgens ons twee groot Engelse geskiedskrywers moes die Engelse setlaars van 1820 en later hul land verlaat vir die voordeel van die land. Na die lange tydperk

van die Napoleaanse oorloë, het daar werkloosheid geheers wat tot wetloosheid en rebellie gelei het. 'n Aansienlike som is gestem om van die ontevredenheid ontslae te raak. Hulle het in Suid-Afrika aangekom en moes geldelike ondersteuning vir baie jare kry. Maar waarom moet die geskiedenis van lyding en martelaarskap, wat so goed weergee word deur skrywers, herhaal word. Onderdruk weens verkeerde oorsese leiding en onkunde, gekasty deur wrede ongevoeligheid van plaaslike gesag. Hoe goed het die bande van weersydse ellende die Engelse en Afrikaners bymekaar gebring. Ons ellende sou honderdvoud minder gewees het as ons een ras geword het, gebore uit die drie taale nasies. Helaas! weens oorsese propaganda kon dit nie. Die mense is langsamerhand geskei teneinde die beleid van verdeel en heers te verewig. Die wag op beleid en besieling van die buiteland duur vandag nog voort en is die vernaamste oorsaak dat Suid-Afrika 150 jaar agter Amerika is, wat ons staatkundig swak en kommersieel onvrugbaar gemaak het. Van 'n letterkundige en maatskaplike standpunt beskou is ons heeltemal heidens. Ons kuns bly in sy kindsheid. Wat nog gekoop word is aan snobbery te wyte en nie omdat dit inniglik waardeer word nie. Die rykes is veragtelike parwenu's. Ons universiteite laat hulle alleen deur sulke verwaande grootmeneerskap besiel. Ons armes—ja, hulle bly arm. Dit is die gevolg van 'n dwase stryd tussen die natuurlike ontwikkeling van 'n Suid-Afrikaanse gees en een wat kunsmatig en meganies is en hierheen oorgeplant is en van geen nut vir ons is nie. Die in hierdie kuns-bedrewenes wat die skeiding bewerkstellig het, is die ou bekendes—die bekrompe handelsklasse, krygslustige biskoppe en predikante, Tory-nuusblaaië hier en in die buiteland. Hulle het slegs 'n S.A. kleed omgehang—die man self het nie die minste verander nie. En dit is desteneer noodlottig dat ons vroeëre republikeinse leiers hul ou tradities, onverskrokkenheid en opregtheid verwerp en nog voorgee dat hulle republikein gesind is, terwyl hulle na die onwerklikheid gryp, swakke vergelyke aangaan en in werklikheid die gees doodmaak wat ons helde besiel het en hulle in staat gestel het om 'n ereplaas in die geskiedenis te verworf. Dewyl ons Eerste Minister die gebrek aan 'n nasionale gees onder die Engelse seksie betreur, moet hy oppas hoe hy daardie geesdrif, daardie lewensvuur onder sy eie mense uitdoof. Vir 'n republikein om vandag die meganiese baatjie aan te trek, die utiliteitsdenkbeeld van die anderkant en die idee van „akademiese” politiek skoucephalend te begroet, is

'n hoogsgevaarlike beleid. Ons moet waak teen twee-
ondeugde, lafhartigheid en geveinsheid. Laasgenoem-
de is 'n ingevoerde ding en bereken om enige lofwaar-
dige poging uit Suid-Afrika self dood te druk. Vir die
Afrikaner-volk om hulle nou gediensdig en gedwee
tevrede te stel met ons „Hoër status,” staan gelyk
met ons ondergang. Ongelukkig is die magte wat af-
stuur op verdeeldheid nog sterker as die wat na een-
heid strewe. As daar 'n sweem van eenheid was, sou
'n vlaggeskil onnodig gewees het en sou ons slegs een
vlag gekry het—'n skone en onvervalste S. A. vlag.
Dusver was ons strewe na Soewereine Onafhanklik-
heid 'n droewige mislukking. Gelyke geleentheid be-
hoort ons strydleus in 'n vrye land te wees. Hier be-
hoort nie so'n skerpe klasverdeeldheid te bestaan nie.
Dit is 'n ander ingevoerde ding uit die buiteland. Die
ou hoofnatuurdritte, die kloof tussen ryk en arm,
geleerde en ongeleerde, is nie S. A. ondeugde nie,
maar is hierheen oorgebring. Daar is geen kameraad-
skap, geen onderlinge belange nie. Die volste ontwik-
keling van die mens, die **ware doelwit** van **vryheid** kan
nie bereik word nie. 'n Jong land, wat onbedorwe be-
hoort te wees, is nou verbonde aan uitgediende ge-
woontes, tradities van blote handelsgierigheid en be-
driegerye, ou prerogatiwes, ens. Hierdie oorlewering,
hier en „at Home,” is nie een wat ploegskare verkies
nie, daarom is daar nog 'n rede vir teenstrewenheid.
As die gewone burgers maar wil saamspan teen al hier-
hier uitbuitery (wat met ander name genoem word) sal
Suid-Afrika geestelik en stoflik gelukkiger wees. Wat
dit betref, is die 11de hoofstuk van die Hebreeue vir
my altyd belangwekkend.

(V.) DIE BEVOLKINGSVRAAGSTUK.

Ons immigrasie bly 'n klug in Suid-Afrika. Waar-
om? In Amer'ka, 30 jaar na die Republikeinse Onaf-
hanklikheid, was die aantal state verdubbel. Die be-
volking het vinnig vermeerder. Maar dit is sterker ge-
maak deur die instroming van immigrante uit Duits-
land, Skandinawië, Ierland, ens., vakmanne en boere
wat gevlug het uit 'n sinkende Europa. Terwyl arme
Ierland ontvolk geword het deur hongersnood en die
swaard, het Amerika sy kale bulte in beskaafde woon-
plase verander, sy nywerhede uitgebrei, nuwe uitvin-
dings bevorder en kanale laat maak wat in grootte me-
deding en in nuttigheid die werk van al die Faraos
oortref. Bedrywe, landbou, stoomvaart het gepaar ge-
gaan met maatskaplike en sedelike ontwikkeling. Ame-
rika is ongeveer dieselfde tyd ontdek en gekoloniseer

en tog verskil ons wat status betref sover van mekaar as die uiterste eindes van die aarde. Toe Ierland nog slegs niks meer as 'n onderhorige land was aan Engeland, is sy handel so doodgewurg dat die helfte van die bevolking die land moes verlaat. Toe hy vir minder as 20 jaar vryheid geniet het het sy vernietigde fabriek herlewe en het hy 'n groot nuwe handelstelsel en sy landbou ontwikkel. Dublin wat eens tot verval versink het, het toe weer 'n bloeiende stad geword. Die uitvoer is in minder as 10 jaar verdubbeld. Toe hy weer tot onderworpenheid gedwing is, is elke vooruitsig uitot onderworpenheid gedwing is, is elke vooruitsig uitgewis en Ierland het weer verval in ellende en voortdurende stryd. Die ongelukkige Iere moes na Amerika verhuis om 'n nuwe begin vir die nageslag te maak. Daar is meer Iere in Amerika as in die sogenaamde „Vrystaat” vandag. Amerika is 'n land sonder rassegeskille, sonder ingewortelde misbruike en verwelkom bowealles idees blymoediglik. Hoofsaaklik as gevolg van Washington se wysheid **en die Monroe-leer, is Amerika 'n voorstander van vrede en nie van verstrikkende bondgenootskappe nie.** Dit is die enigste groot land wat alleen kan staan en geheime verdrae, onderduimse diplomatie, Volkebonde, vlootbasisse, handelsroeters, ens., met minagting kan behandel. Omdat hy 'n ware reus is, is dit nie vir hom nodig om oorlog te maak met arme barbare in die naam van die Christendom nie. Hy hoef nie klein nasies te beskerm deur anneksasie nie. Vandaar dat die grootste van die Europese rasse na daardie demokratiese vasteland toegestroom het. Daar het geen noodsaaklikheid vir so'n klug soos staatsondersteunde immigrasie bestaan nie. Mense van karakter, vol energie, ywerig en vindingryk, verstik in die stinkende lug van Europa, het die Amerikaanse bodem gaan verryk. 'n Kragtige grondslag is gelê—'n hegte homogenieuse volk met hoë lewensstandaarde, edele ideale en grootse instellings. Vir 80 jaar lank het verwante rasse gekom en waardevolle elemente bygedra. Gedurende die laaste 30 jaar egter is hierdie eensgesindheid verstoer deur immigrasie van gemene uitheemse bendes uit Suid-Oostelike Europa. Hulle was 'n gevaar vir die geestelike, stoflike en verstandelike ewewig van Amerika. Selfs die bestaan van die volk en sy ideale was ondermyn. Alleen die mees ingrypende maatreëls kon die dreigende gevaar afweer. Maar daar Amerika 'n vrye republiek met 'n eie grondwet was, kon die vereiste maatreëls geneem word sonder vrees weens enige staatkundige betrekking met Europa. Amerika is nie meer 'n toevlugsoord vir die skuim van Europa nie. Hy het die

maatskaplike fanatieke verag wat medelye het met die sigbare verstandelike gebrekkiges aan sy poorte maar geen ag gee op die onsigbare kinders wat behoort gebore te word maar nie sal word nie. Die nakomelingskap steek smekend die hande na ons uit. Ons sal hulle help deur te bly aandring daarop, al sou dit 'n politieke omwenteling beteken, dat ons gevestigde ideale gehandhaaf word. Dit is te wyte aan ons eie „teenstrydige ideale” dat ons toelaat dat ons na rasse-ondergang drywe. Het ons politieke vyandskap ons die moontlike uitroeiing laat verdien? Die meerderheid van Engels- en Hollandssprekendes is bewus van die toestand. In die geheim word sulke voorspellings gefluister, maar in die publieke en politieke lewe heers daar 'n sameswering van swye. In die rookdamp van die politieke stryd is ons oordeel benewel. Wat wil die Engelsman hê? Is hy nie gelyk aan die stuurman-pasasier uit Suidoostelike Europa nie? Laasgenoemde kom hier uit eie beweging—ongenooi en sonder geld. Hy besit nie, die denkbeeldige 2,000 pond soos die hooggeplaaste Engelse immigrant nie. Hy behoort nietot die onoorwinlike Angelsaksiese of Tentoniese tiepene. En tog tree hy in die plek van die oorspronklike inwoners. Die Tory-nuusblaaie dring aan op immigrante uit Engeland. Dieselfde nuusblaaie is bitter gekant teen 'n nywerheidsbeleid vir die land. Hulle koester ook 'n tradisionele vyandskap teen die boeregemeenskap. Moet die teenswoordige Regering 'n Engelsman betaal om na hierdie land te verhuis—hom by sy aankoms geldelik ondersteun—'n rykbeloonde betrekking gee—hom volprop met heerlike en lekkere dinge en hom dan in 'n marwel doodkis begrawe? Ons vra: wat wil die Engelsman hê? Suid-Afrika het sy nadele. Miskien is die minderwaardige klas wat uit die wêreldoorlog oorgebly het, ongeskik om enige land te bevolk en te verryk. God help ons toekoms, as dit so mag wees. Die treurige feit bly dat hierdie Tory-koerante stemvee soek en hulle nie bekommer oor goeie of slegte hoedanighede van 'n nuwe bevolking nie.

(VI.) BUITELANDSE INMENGING EN ONS KLEUR-VRAAGSTUK.

Geen eerbiedwaardige en onafhanklike nasie duld inmenging van buite nie. Feitlik is die hele 19de eeu 'n voorbeeld van Engelse bemoeiing, met onwetendheid as die vernaamste dryfveer. Sonder die werklike Kafferoorloë in aanmerking te neem, het dit agtereenvolgende politieke moeilikhede veroorsaak wat ons vandag nog verstoor. 'n Groep fanatieke in Suid-Afrika

wie se wetenskaplike kennis minder as niks is, het hulle aan die kant van die oorsese bemoeiers geskaar. Net asof hul wense die regstreekse verordeninge van die Voorsienigheid is, is hulle vasbeslote om die vraagstuk op hul eie manier op te los, 'n oplossing wat óf die ondergang van die blankes óf 'n rassevermenging moet beteken. Dit lyk nie of hulle teen laasgenoemde uitwerking gekant sal wees nie as 'n mens die geskiedenis van hul voorgangers bestudeer. Tog kan die bose spoor van dié politiek deurgaans gesien word. Wanneer die kapitalis, op soek uit na nuwe markte, verskriklike wreedhede pleeg, swyg hierdie filantropie wat niks anders as ploerte is nie. Die wat die luidste praat van Christelikheid, beskawing, heilige pande, beskerming van inboorlingrassen, ens., staan in noue verband met die mense wat hierdie arme natuurle uitbuit. Leerstellings word versprei deur militariste, fabrikante, die kerk, stigters van maatskappye, gronddiewe met seuns wat 'n begin in die lewe moet maak. 99 Persent van die nuusblaaie staan aan hul kant, sodat die miljoene blankes in Engeland met pure bedrog gevoed word. Hierdie Afrikaanse Imperialisme was die vernaamste oorsaak van die Europese onenigheid en natuurlik was die noodwendige gevolg die Groot Oorlog. Die „beskawing” wat hulle op die swartes wou afdruk is net 'n rookskerm vir roekelose verwoesting, vir gedwonge natuurle-arbeid. Daar is onderskeidmakende belasting vir natuurle wat hulle nie wil laat dwing om vir Europeane te werk nie. Daar is die strenge dwang van stambestuur. Selfs die Engelse Parlement kan hierdie verskriklike toestand van sake nie verberg nie. Nogtans bly die „Christene” wat hul neus in Suid-Afrika wens te steek oordeelkundig stil. Wat 'n wonderwerk van geveinsheid! En tog word dit toegelaat in die geboorteland van die huigelaar. As hierdie Augeusstalle skoongemaak moet word waarom gaan hierdie fanatieke, professore van geskiedenis, sendelinge en biskoppe nie na tropiese Afrika nie. As hulle waarlik arbeid sal hulle taak tot die jongste dag voortduur. Hul vernaamste arbeid sal wees om die blanke uitbuiters te beskawe. Ons, in Suid-Afrika, verstaan die beste ons eie sake en verkies om die etnologiese wette te gehoorsaam in plaas van te probeer om barbare gevorderde politieke idees in te prent terwyl hulle miljoene van jare agter is wat verstandelike ontwikkeling betref. Daar is natuurlik enkele uitsonderinge. Sommige sendelinge, veral die Duitse en Hollandse het hul weg gestuur volgens 'n plan wat nie hopeloos dweepsiek is nie. Hierdie veragterde mentaliteit van die naturel het ek in talryke artikels gedurende die

laaste 17 jaar behandel en wil dit nie nou weer hier herhaal nie. Een van die grootste vriende van die naturellerasse, Mary Kingsley, het verklaar: „Dit is 'n tragedie om barbare te probeer beskawe. Want een uit 'n miljoen word 'n bekwame papagaai—ons vergeet die ander wie se status onveranderd gebly het na 500 jaar van arbeid.” Dit is die eenvoudige waarheid. Die naturelle wat 'n die stede woon en klaarblyklik nader aan die inspirasie van beskawing, is die mees bedorwe, die onsedelikste en misdadigste. Let op die verskil byvoorbeeld in Suidwes, waar Afrikaner-invloed hul laat geld, en die onmenslike toestande in Nigerië, Oeganda of Kenya. Die naturel met sy kinderagtige verbeelding is op betreurenswaardige wyse bedrieg deur die grootpraterij oor die „Groot Koning,” die „Goeie Koningin” en die „vryheid-bringende” Union Jack. In vergelyking met die feite is sulke uitdrukkings betekenisloos en laag. Om die naturelle in Suid-Afrika toe te laat om langs hul eie weg te ontwikkel is 'n veilige beleid en dit beteken segregasie. Byna al ons staatsmense in die verlede het dit gesien. Dit was die beleid van Botha, Hertzog en Smuts. Smuts het in 1918 in Londen verklaar: „Ons probeer swartes en blankes afgeskeie hou in ons inrigtings, in die besit van grond, in vorms van bestuur en op baie ander maniere.” Hy het tenvolte erken dat die naturelle 'n verskillende ingebore mentaliteit het en dus toegelaat moet word om langs ander rigtings te ontwikkel. In 1923 het Smuts op die Rykskonferensie verklaar: „Dit is onmoontlik om stemreg toe te ken aan Indiërs en Bantoë. Die Europeaan moet die politieke beheer behou, of verdring word.” Die Amerikaanse staatsmense het 120 jaar gelede segregasie bepleit ofskoon daar in **daardie tyd** geen dringende haas was nie. Hulle het uitgestel en vandag is die vraagstuk onoplosbaar. Ons verkeer in 'n toestand wat honderdmaal ernstiger is as die in die Verenigde State. Daar is egter nog tyd en geleentheid as dit, helaas, nie was vir die klein politiese nie! Om die Engelssprekendes tevrede te stel, laat ons aanhaal wat 'n wêreld-otoriteit, Sir Frederick Lugard in sy „Dual Mandate in Tropical Africa” verklaar. Hy sê: Swart en wit moet as rasse geskei word. Oorlewering en oorerwing beteken oneindig veel. Hy verwys na Jamaica waar 2 persent blankes in staat is om die hele gekleurde bevolking te regeer. In Algerië na 75 jaar van kraginspanning deur die Franse was geen duidelike verandering op te merk nie. Dit lyk asof die naturelle en die Franse op twee verskillende aardbolle woon. Sentiment en wette kan nie eeue-oue oorlewering beheers nie. Wat die naturelle betref, laat ons

gewoon word aan die Kindertuin-stelsel—die Montessori-stelsel op grote skaal. Selfbeheersing, tug en die invoering van 'n nywerheidsgewoonte. Christelikheid soos vervat in die „berg-predikasie” sal meer doen om die swartes te beskawe dan al die politieke en militêre dwaashede wat by hulle ingepomp word deur misleide sendelinge. 'n Soewereine onafhanklike nasie soos Amerika, of Frankryk of selfs Japan sal die inmenging van dwepers nie toelaat nie. Daar is natuurlik skadelose dwepers in die wêreld, maar wat hierdie aangeleentheid betref is daar dwase wat rondloop met vuur en kruitmagasyne soek. Ons blanke beskawing se voortbestaan is afhanklik van 'n spoedige onderdrukking van daardie mense.

(VII.) DIE WERKSMAN.

Onder 'n selfsugtige handelstelsel, wat na diwidente en hoë rentekoerse strewe, is die lewe van die armman 'n ellendige slawerny. Die armoede het onder magnate-invloed in 'n wetenskaplike stelsel ontwikkel. 'n Leër van werkloosheid—kannonvleis—is 'n vereiste in alle lande waar die rykman baas is. Wanneer anneksasies beraam word ontvang die armman 'n uniform en 'n geweer en lofbetuigings vir sy „vaderlandsliefde.” Wanneer hy dood is, ook 'n Biskop om een of ander graf te heilig. Maar in vredestryd is sy posisie net so ellendig as ooit. As hy 'n betrekking kry dan is dit op genade en voorwaardes. As hy om hoër loon vra word hy gewoonlik platgeskiet. Ofskoon hy 'n eenvoudige en Godvresende man is, word hy deur die koerante 'n bolsjewiek genoem en die onnosele middelstand (wat daardie koerante glo) meen dat dit waar is en sal enige wrede daad op daardie man pleeg wat om 'n hoër standaard van bestaan gevra het, toejuig. Ons sien dat die werksmense in Engeland, wat meeste van die tyd voor die Union Jack kruip, dieselfde behandeling ondervind. Hulle word beskuldig van anargie en sameswerings om die troon omver te werp en **valse dokumente** om die „misdad” te bewys, word maklik gelewer. 'n Vakbond-wetsontwerp word hulle in die aangesig gewerp—'n maatregel wat geen Regering in Moskou, of Rome, of Parys sal waag om voor te stel nie. Die werkende man is nog te dom om te sien dat die oligargie, die kerk, die leër en die pers op beginsel gekant is teen die armman en dat die Union Jack slegs 'n sinnebeeld van hierdie sameswering is. Ek vra die arbeiders in Suid-Afrika of hulle glo dat die Arbeidersbeginsel verenigbaar is met die Imperialistiese beginsel? Gaan hulle hul in die toekoms vir die

Ryk of vir die vrymaking van Suid-Afrika van die anti-sosiale euwels wat dit nog bedreig, beywer? Het die Arbeidersparty nie in 1914 erken dat die Imperiale verpligtinge alleen die twee rasse in Suid-Afrika verhinder om een te word nie? Is die Arbeidersparty tevrede met die reusepogings van die Ooreenkoms om die vraagstuk van werkloosheid op te los? Erken hulle dat die Ooreenkoms-Regering in drie jaar in die algemeen meer tot die voordeel van Suid-Afrika gedoen het as wat sedert 1900 gedoen is? Sien hulle dat hul vyande ook die vyande van die Nasionale Party is en van enigiets wat die welsyn van die land bevorder? As 'n man nie die leer van „Suid-Afrika eerste” kan ondersteun nie, is hy 'n verraaier en moet hy aansluit by die oligargie wat die teenoorgestelde beginsel ondersteun. Liewer 'n openlike vyand as 'n geheime afbreker. Ek skryf hier as iemand wat vriendelikgesind is teenoor die Arbeidersparty sinds voor die Engelse-Boereoorlog af en ek het nog geen rede gehad om hierdie gesindheid te betreur nie.

(VIII.) VERDEDIGING.

Elke onafhanklike nasie behoort 'n doelmatige verdedigingstelsel te hê. Dit vermeerder sy selfrespek en as die stelsel demokraties is en alleen bedoel is vir plaaslike verdediging, moet dit 'n goeie sedelike en materiële invloed hê. As Suid-Afrika se belange alleen in aggeneem word sal die beginsel van vaderlandsliefde—'n heilige beginsel—as 'n vanselfsprekende saak ontwikkel. As die indruk ontstaan dat so'n verdedigingstelsel alleen 'n saak van „kannonvleis” is, of alleen bestaan vir die beskerming van kapitalistiese belange, behoort dit hoe gouer hoe beter afgeskaf te word. Wat 'n vloot betref, is daar alle rede vir sommige van ons jeug om 'n seemansopleiding te verlang. Dit moet 'n suiwere S. A. saak wees en nie 'n ahangsel of toevoegsel onder beheer van die Kamer van Mynwese of ander seksie nie. Die Amerikaners het nie alleen 'n groot handelsvloot opgebou nie maar 'n seemag ondanks die mees vasberade pogings van Engeland om dit te verhoed. Maar Engeland se gewetenlose handels- en skeepvaartwette in die 18de eeu het die Amerikaners genoodsaak om self ook te bou. Hulle het hul nie laat beweeg om van besluit te verander nie deur praatjies van „beskerming” en Amerika se blootgestelde posisie, of die vreeslike „sosialisme” wat die bou of koop van eie skepe sou beduie nie. Vandag beheer Amerika die wêreld, nie weens Engeland nie maar ondanks Engeland. 'n Seksie in Suid-Afrika al-

toos gekwel met 'n vrees vir ~~sesessie~~ verklaar dat as Engeland hom van ons onttrek, ons binne 24 uur deur 'n buitelandse vyand verower sal word. Dit is weer onlangs verklaar in 'n boek oor die domieniums. Hierdie kapitaliste is bepaald nie optimiste nie wat betref die „Volkebond” en die „vrede” van Versailles. Miskien is dit 'n skuldige gewete. Die werklikheid is eenvoudig dat hulle nie wil hê dat ons skepe moet besit nie. Hulle wil ons afhanklik van Engeland hou, sodat as Engeland oorlog maak ons weerloos geag word en verplig word om nie alleen trou, maar ook onderwerping verskuldig te wees. Hierdie skurke moet glo dat ons gekke is. Oorloë, wat God verbied, sal nou alleen beslís word deur vergiftige gas, vliegmasjiens en duikbote binne enkele weke. Verder sal afgunste van Europa bydra tot die handhawing van die magsewewig. As Suid-Afrika verenig sou wees, wie sou hom kon aanval? Die Boereoorlog het die hele Europa getoon wat 50,000 man kan doen. Maar die gevaarlikste vyande van die Boere was hul eie verraaiers of tenminste mense in Suid-Afrika gebore. Suid-Afrikaners sal altyd as Britse onderdane gehaat word maar nooit as vrye republikeine nie. Ek sou my veiliger as 'n republikein in Afrika gevoel dan as 'n onderdaan „beskerm” deur 'n vloot wat nooit weer 'n besoek aan Suid-Afrika in oorlogstyd sal bring nie. Hoe verklaar die lojalis die veiligheid, die onaantasbaarheid van Holland, of Denemarke, of Swede, of Switzerland? Waarom is Brazilië en Argentinië en Chili veilig? Glo die alomteenwoordige Britse vloot. Nee! ons moet, óf glo dat ons slegter as barbare is, óf mense van verstand, gelouter deur bittere ondervinding. Die enigste gevaar vir ons spruit voort uit die bose Versailles-vredesverdrag. Die gemene diefstal van die Duitse Kolonies sal die oorsaak van die volgende oorlog wees. Dit kan **maklik verhoed word deur herstel van die misdad.** Dit sal nie alleen 'n blyk van sedelike deug wees nie. Dit sal 'n politieke en diplomatieke seëpraal wees. Ek is twyfelagtig of “Big Business” soveel oorleg besit. Aangaande Suid-Afrika wens ons nie om Britse oorloë in ons nabyheid te hê nie—ons wil ons nie laat verpes word met die misdad van gemilitariseerde barbare nie. As een of ander verborge sedelike eienskap nie te voorskyn kom nie, sal Engeland die oorsaak van 'n algemene kaos wees, van so 'n grote verwoesting, dat die magsewewig in die wêreld na die kant van die gekleurde rasse vergoed sal oorgaan.

(IX.) SUID-AFRIKA 'N NASIE.

Sal dit gebeur, of sal ons vir ewig slegs 'n sateliet aangesleep in die baan van Groot Brittanje wees? Is daar geen algemeen aanneemlike beginsel waarop ons volkseenheid tot stand kan bring nie? Is daar nie 'n matigende beginsel wat mag het oor plaaslike belange nie? Kan ons onbetekenende rusies nie uitgewis word deur een of ander gemeenskaplike strewe nie? Waar is die staatsmanne wat ons land 'n siel sal gee? Ek glo Kanada en Australië het reeds so 'n siel. Ons geskiedenis, ons omstandighede was anders, maar ander lande het in 'n erger toestand verkeer. Wat van Duitse of Italiaanse eenheid? Wat van Frankryk, of Engeland, of selfs Switserland met hul gemengde bevolkings? Is ons bestem om 'n toevallige saamgehoorte volk sonder gemeenskaplike belange te wees, wat maklik verdeel word, of sal by ons een gemeenskaplike beginsel ontwikkel wat ons tot 'n nasie sal maak. Ons beleid moet uitdrukking gee aan 'n algemene aspirasie en alleen ons gemeenskaplike welsyn bevorder. Die vreedsame indringing van Groot Brittanje mag belangwekkend wees. Maar dit kan ons nie 'n hart gee of dit binne in ons laat klop nie. Aan die sendelinge van die Ryk is elk 'n taak opgedra om Suid-Afrika uitheems te maak of om hom uit die pad van sy bestemming te stuur. Hierdie groot bekeringsleer sal nooit 'n wapenstilstand in die stryd vra nie. Hulle veg almal onder die Imperialistiese banier en hul doel is dieselfde. Hulle kom hierheen as besoekers van naam, as voetbalspelers, krieketspelers, gholfspelers, boulers, bekende invaliedes, ekonomete, voorstanders van nywerhede hondeafrigters, komediantes, dansers, bokkers, handelaars, suffragiste, spekulant, deskundiges, sterrekykers, politiese derde-rang-akteurs, gewone reisigers, entomologe, tandartse, lektore, negrofiliste swaksinniges, teringlyers. Hulle weet almal meer van Suid-Afrika as die inwoners self. Hulle gunsbewyse is ongehoord, maar as ons bevoordeel kon geword het deur hul diepsinnige vermanings sou ons deur al die ander kolonies beny geword het. Ons is 'n voorwerp van belangstelling—'n land van kinders—wat op suiwerse Engelse wyse opgevoed moet word. Ons gevoelens en sintuie moet Europees gestem wees of anders is ons verdoem. Nee; Suid-Afrika is nie slegs 'n land van verwagting en goud nie. Hy het sy eie tradisie geskep deur die talle van pioniers—manne wat hierheen gekom het, nie om fortune te maak nie, maar edele ideal op 'n vrugbare aarde te plant. **Dit is ons oorsprong en ons is trots daarop. Ons het**

nie goud kom soek nie, maar God en ons Vryheid. n Amerikaanse skrywer het verklaar dat die Engelse besoekers daar oortuig is dat „wat goed is, suiwer Engels is, terwyl die waarheid is, dat ons, Amerikaners, niks wêrd is behalwe in sover dat ons alles wat Engels is van ons weggewêp het. Hulle beskou ons as minderwaardiges wat in die verre toekoms beskawe mag word deur die Imperiale-reisigers. Nee, laat hulle ons natuurlik en volgens ons verdienstelikheid behandel asof ons Frans of Duits was, en nie nagemaakte Engelse nie.” Hierdie ou stiefmoeder moet haar brille opsit en ons goed bekyk. Dit sal help om misverstand uit die weg te ruim. Die wetenskap herinner ons voortdurend daaraan dat **ontwikkeling alleen van binne kan kom** en dat al die bale met uitlandse goedere wat 'n swakke omgewing skep, van geen nut vir ons kan wees nie, maar skadelik. Maar ons het ook 'n sending in die lewe, 'n afsonderlike plig om te vervul. Ons het ook reg ons deel by te dra tot die groot stroom van die mensheid. Ons moet óf tot slawe gemaak word, óf heeltemal vry. Ons kan nie beide wees nie. In ons strewe na Vryheid het generaal Hertzog meer in twee jaar gedoen as al die ander leiers sinds 1910. Regerings het die neiging om konserwatief te word — hulle te verskans—voortgang te vrees, en 'n afkeer aan nuwig-hede te hê. Die fakkel moet aan die jongere geslag oorhandig word wat dit sal voortdra tot uiteindelijke oorwinning, dit is ware Soewereine Onafhanklikheid. Ons kan nie ons agting vir onself en ons ideaal oorgee aan 'n lawaaimakende minderheid nie. Vir vrede kan 'n te dure prys betaal word.

SOVEREIGN INDEPENDENCE

MY POLITICAL TESTAMENT.

(Dr. A. M. Moll.)

It is almost superfluous to repeat that I was born a Republican and that from the Boer war onwards I have never ceased to proclaim my Republican ideals and to-day am more convinced than ever that only a free Republic could solve our urgent national problems. Although imitation is a sign of inferiority and invariably fatal to the problem of a people, yet the general trend of events, our own history, ally our ideals more closely to those of America than to those of a decadent Europe. The former is a natural evolution. The latter an artificial one and above all one that is retrogressive. You can't transplant traditions, old notions and ancient superstitions. They barely keep a European civilisation alive. How can we expect them to impart glory or infuse vigour into a new country? Our problems are inherent and must be solved by ourselves. Of course History gives us useful warnings and teaches us by examples—informs us of the laws of cause and effect, lays stress on the value of morality even in political affairs. Yet it also emphasizes the necessity of developing one's own resources, physical and spiritual, and above all cultivating your own ideal. During 1916—1917 I did my utmost to reinvestigate the Republican movement—by writing to the Press and giving lectures. In 1920 I issued my pamphlet "The Necessity of Independence," wherein was summarized all the arguments, historical and otherwise, that might bring conviction, even to the minds of opponents. I do not pretend here to gauge

the effects of this propaganda on public opinion. Possibly it assisted in promoting the cause of freedom among people susceptible to spiritual appeals. We have advanced somewhat on our path of evolution. We have wrested, not without war and rebellion and august suffering, a modicum of this freedom. To pretend—however—that we have gained “Sovereign Independence” is to cherish a delusion as foolish as it is most menacing to those Republican virtues that alone made our ancestors great and that alone prevented us collapsing as a people. It was not only faith in God, but faith in freedom. Faith in a fact can help create the fact. An object can only be fought for and achieved if you have the preliminary faith. In the middle 19th century there were Republicans in England—men of distinguished political and literary eminence. At least four of them became exiles as they could not breathe the bureaucratic air of England. They were numerically in a hopeless minority, so a Republic was not practical politics, to use a worn out phrase. Far otherwise is it in a vast new country like Africa. Here our destiny is written visibly on the horizon—yet intimidated by external and to a certain extent internal pressure, our leaders have become lambs in power, while being lions in opposition. They are inheriting the mantle of conciliation than which nothing has proven more humiliating and more disintegrating to South Africa’s pride or progress. It is not a question of racialism from the Afrikaner side. It is only an ideal of freedom, **beyond what England is prepared to give to-day.** Under the achievement of such an ideal—we all as South Africans concentrate on one policy—have one system of national education, national administration, one pride of race. We economise enormously not only financially and physically, but mentally by putting everything into the national stream. Our method to-day is farcical. We do not even show the intelligence of ants or bees. It is an atheism against nature. It is a gross betrayal of all our interests. It is as if we are smitten with blindness. We have been given a caricature of freedom **on paper** and it has been called by the pompous words “Sovereign Independence.” Are Afrikaners so gullible as to believe this? Does the English Cabinet sincerely believe that these words should be carried into practical effect? Will this cabinet unanimously support us if we demand a Referen-

dum on a Republic to-morrow? Under forms of democratic rule—the majority vote must decide on all big constitutional problems. Will England abide by a majority resolution? In the famous “American Declaration of Independence” we read: “We in the name of the people solemnly publish and declare that these colonies are and of right ought to be free, and independent states; and that they are absolved from all allegiance to the British Crown, and that all political connection is totally dissolved, and that as free states they have power to **levy war, conclude peace, contract alliances, establish commerce and do all other acts that Independent States may do.** For support of this declaration, with a firm reliance on Divine Providence we pledge to each other our lives, our fortunes and our sacred honour.” This is the contrast between a real independence and our shadowy, theoretical formula that can only satisfy minds contented with compromises and averse to controversy or struggle.

(I.)

In monarchical countries—the association of God with royalty is constantly claimed. Nothing is more sacrilegious. To deify their prince or king flatterers must make them superior to humanity. They must be endowed with infinite goodness and wisdom and even with omnipotence. Theology supplies no proof of this, but the clearest disproof. The Almighty gave His people a Free State and manifested His high displeasure when the rebellious would turn it into a monarchy. This scriptural history is always avoided in countries where the idolatry of Kings persists. When an idiotic hereditary succession is added to this impiety—one cannot wonder at the wrath of God, that His Divine Prerogative should be violated by a class of people often enfeebled mentally and physically. When the Jews victorious over the Midianites asked Gideon to be their King—we know how he chastised their disobedience and referred them to the King of Heaven. About 130 years later the Jews still yearning after the idolatrous customs of the Heathen, asked Samuel for a king. They also wished to imitate other nations. The long exhortation of Samuel is significant; his lurid picture of what royalty meant to a deluded people has never been surpassed even by democratic orators. The

Voortrekkers knew their Bible too well, and hence they did not (like the Jews) add to their sins the evil of asking for a king. Either scripture must be false or God has made a clear protest against all monarchical government. The original of all kings must have been the cleverest Ruffian or Bandit or leader of a gang. To make his eldest son successor was simply to avoid an election, but as the centuries passed this concession became a "Divine" Right and through a bad heredity, Imbeciles and lunatics were often called to the throne. A superstition becomes fixed because most people hate to change their views and prefer the manacles of custom.

(II.)

The idea of Governor General. Does a country with sovereign independence require a Governor General? Before American Independence—these governors were thought necessary and acted as spies on the colonial governments. They represented their royal master in England, while the colonials resented such interference, especially in matters of trade and did all to oppose such authority. The governors were loyal in reporting all violations of the navigation and commercial acts, measures, calculated to restrict colonial expansion in every possible way. The King of England to-day, has numerous consuls in America and his country does an enormous trade with the big Republic. He has a particular ambassador at Washington, but there are no governor-generals in America, otherwise that country would be mocked with the words "Sovereign Independence." Athlone is an excellent man. Let him be accredited to our government as ambassador or political diplomatist, but it is burlesque to find him underwriting our laws and even giving his signature to our passports. He deserves a good post if alone for his excellent sentiments at the unveiling ceremony at Brixton recently. He not only condemned war as senseless and cruel and not a true solvent of international problems, but pointed to its legacy of chaos and misery. This is the lofty tone of a gentleman and should be a moral castigation to his colleagues the Bishops, who associate themselves more with war than with the true spirit of Christianity. If we have an equal status with Great Britain, then our high com-

missioner in London should be raised to the level of an ambassador. It would however be absurd to expect him to read the speech from the throne, give Englishmen passports or confirm the results of English legislation. A governor is not only a bond of connection between us and England. He is a proof of our subjection.

(III.) WAR.

This will be one of the critical tests of our "Independence." Better than any British "protection" or alliance, for which we pay in stupid entanglements, would be a compact of complete neutrality exempting us from wars between European powers, which are exhausting, linked with cupidity and of no moral or economic value to the colonies. We here have no military propensities. We don't love sabre sway or the villany of annexations. If we must quarrel let us grasp at bloodless substitutes for war. Trade (**for which alone England fights**) need not follow the flag. After America's two victorious wars against England—she immediately made commercial treaties with her late enemy. You can trade as well with a big free Republic as with subject colonies. These stupid wars tax the industry of the suffering masses, all domestic reforms are checked, blood and treasure are squandered without any happiness to the people. Astronomical (billions) sums have been spent on punitive expeditions, to maintain the "balance of power" or to "protect" small countries. War may increase the trade of capitalists, but it makes the debt which weighs upon the poorer classes. All intelligent writers have pointed this out. It was this greed for territory that caused nearly all the wars of England, and was the chief cause of the last big war (possession of the German colonies for example.) The American statesmen of the Revolution knew this well—men like Washington, Jefferson, Hamilton, Adams. "War and desolation is the trade of England" said the celebrated Paine. America must aid in every quarrel, although she knows not why. It is a shocking situation to live in—to be involved in the wars of a distant country, whether it be right or wrong. England for centuries has constantly been at war and now it must be a matter of conscience to us to refuse to dip our hands in the bloody affairs of Europe." About 35 years ago John Bright, the most Christian

politician England ever produced, said America made herself free; ten years later we English were entering on the greatest struggle known to history—the war of 20 years against Napoleon. Now supposing that America had not revolted, she would have been involved in this stupid war. It would have been an enormous calamity if they had been connected with us. No historian has as yet described the agony of that war. Luckily the Americans were free and so able to attend to their own business. But Bright went further. After counting all the wars England had made he said: It would be better for humanity at large if all these colonies were free and able to avoid quarrels in which they are not concerned, and not take part in these miserable contests that disfigure English history. Surely people, not fools, must realise that all these wars were arranged by the international speculators. The war of 1900 differs noway from that of 1914–1918. Wider markets and a cheaper labour supply. Phrases differ but the original depravity remains the same. The pugnacious tendency of mankind is the tool of the capitalist. The economic taproot of all Imperial expansion is the pressure of industries for markets. Protected markets can only be got by extending political rule. Your army and navy don't protect the populace — only the possessions or schemes of the magnate. Take the tropical possessions of England. They supply about 2 perCent. of exports and imports. Their economic importance to the poor Englishman is about nil. As a market for English manufactures **Argentine** is 8 times more valuable. England imports tin from Nigeria, but 6 times more from **Bolivia**. France is in the same case. No European power can show a credit balance in the administration of African possessions. I am the first to suggest and will persist in suggesting that we declare a Monroe Doctrine for our sub-continent. Let the present Government give us an assurance on this point and not sit on the fence until we are again overwhelmed by disaster. I am a believer in peace, but have consistently opposed the "League of Nations" as now constituted. Wilson's original idea was one of peace. This is to legalise colossal robbery of Territory (again the German colonies.) An enduring peace cannot be built on a basis of dissimulation and theft. To associate South Africa

with this sorry league is actually to bind her in a scheme of war—that is if Germany demands back her rights—we must be involved in a **South West** or German East campaign. Can South Africa live in peace under her own fig tree, if every child is a potential victim of the Moloch of war, or so long as we are tied like Hector to the car of the English Achilles. So much for our "Sovereign Independence!"

(IV.) OUR SOCIAL AMALGAMATION.

Is it not these conflicting ideals that tear us apart? Most of English here (who feebly call themselves South Africans) look over their shoulders to get inspiration from abroad. They seem to have some sentiment, but no historic sense. They hate America, because she was and is triumphant to-day. They can't bear rivalry. They dislike the Afrikaner, because you always detest those you have injured (a Spanish proverb.) If they were not insular with century old prejudices clinging to them, they long since would have united with the S. African to mould a new tradition and create a new national spirit. There is too much of the vulgar utilitarianism about, to touch people to finer issues. The spiritual currency is horribly debased. There are other factors in the country that accentuate a low standard of commercialism. Hence the two camps—one striving for the national spirit—the other indifferent but claimed only by things material. Does not this also explain partially the poverty among a certain section? Scripture says you cannot live by bread alone. This is reversed in this country. You must **only** live by bread—if you can get it. Nevertheless the political current of the century is Republican. We should guide our course on the assumption that however much men may shout under the lingering shadow of royalty, democracy is in the ascendant and its triumph only a matter of time. Were it not for artificial stimulation from abroad—the people of South Africa would long ago have been a Nation. Why be hypocritical. Let us face the truth. According to our two great English historians, the English Settlers of 1820 and later had to leave their country for their country's good. After the long period of the Napoleonic wars, there was unemployment leading to lawlessness and rebellion. A substantial sum was voted to get rid

of such disaffection. They arrived in South Africa and had to be financially supported for many years. Why repeat the dreadful story of suffering and martyrdom so well rendered by writers. Oppressed by oversea misguidance and ignorance, tortured by the cruel dulness of local authorities, how well did the bonds of material misery bring the English and Dutch together. Our woes would have been lessened a hundred fold had we become one stock sprung from three enduring nations. Alas! for overseas propaganda. The peoples were slowly divorced in order to perpetuate the Divide and Rule Policy. This looking overseas for policy and stimulation exists to-day and is the primal cause that puts S. Africa 150 years behind America, that gives us political imbecility and commercial sterility. From a literary and social view point we are quite barbarous. Our art remains infantile. What is bought, is from snobbery—never from a delicate appreciation. The rich are preposterous upstarts—our universities respond only to upstart inspirations. Our poor—well they remain poor. This is the result of a foolish fight between the natural growth of S.A. spirit and an artificial mechanical one, translated hither and of no use to us. The experts who cause this division are the old recognised ones—Bigoted commercial classes, militarised Bishops and parsons, Tory newspapers, both here and abroad. These have a mere S.A. shell—the internal man has not changed one atom. All the more disastrous that our former Republican leaders should repudiate their former traditions, their former valour and candour. To now pretend that they are still Republican, while grasping at the artificiality, while dealing in effeminate compromises and actually killing the spirit that alone animated our heroes, and enabled them to figure on the scroll of history. When our Prime Minister deplores this absence of a national spirit among the English section, he must beware how he destroys that enthusiasm, that vital spark among his own people; for any Republican to-day to assume the mechanical mantle, the utility notions of the other side and to shrug his shoulders at the idea of “academic” politics, is a highly dangerous policy. We must beware of two vices, cowardice and hypocrisy, the latter an imported article and calculated to crush all respectable endeavour from S. A. soil. For the Afrikaner people to-day to become smugly complacent and satisfied at our “Higher

"Status" is tantamount to our destruction. Unluckily the forces making for disintegration are still greater than those making for unity. If there was a semblance of union—a flag controversy would be unnecessary and we would have got only one flag, and that a pure unadulterated S. A. flag. So far our first attempts at Sovereign Independence have miscarried dismally. Equal opportunity should be the war cry in a free country. There should be no such fierce divisions of classes. This is another introduction from abroad. The old predatory instincts, the chasm between rich and poor, educated and uneducated, are not S. African vices, but brought here. There is no companionship, no mutual interests. The fullest development of man, the **true aim of freedom**, cannot be achieved. A new country, unspoilt as it should be, is now associated with out worm customs, traditions of mere commercial greed, trade fallacies, old prerogatives etc. It gives us not peace, but a sword. This tradition here and "at Home" is not keen on plough shares and so we get another cause for antagonism. If the average citizens would unite against all this exploitation (called by other names) South Africa will be happier spiritually and materially. In this connection I am always interested in the 11th Chapter of Hebrews.

(V.) THE POPULATION QUESTION.

In South Africa our immigration remains a farce. Why? In America 30 years after her Republican Independence the number of states had doubled, the population had rapidly multiplied, but this had been swollen by a torrent of immigrants from Germany, Scandinavia, Ireland etc., artisans and peasants getting away from a decadent Europe. While poor Ireland was being depopulated by famine and sword, America was turning vacant horizons into civilised tracts, was expanding industries, promoting inventions and constructing canals that in size rival and in utility shame the work of all the Pharaohs. Manufactures, agriculture, steam navigation went hand in hand with social and moral advance. America was discovered about the same time, was colonised similarly and yet in status to-day we are asunder as the Poles. When Ireland was a mere vassal of England, her trade was strangled and more than half her population had to emigrate.

When she became free for less than 20 years, her ruined factories sprang into life, and a vast new system of trade and agriculture developed. Dublin first sunk into decay, now became a thriving city. Her exports doubled in less than 10 years. When she was forced back into subjection, every prospect was destroyed and Ireland fell back into misery and perpetual strife. The wretched Irish had to go to America to stake out new claims for posterity. There was more Irish in free America than in the so-called "Free State" to-day. America is a country with no feudal nonsense, no inveterate abuses and above all she welcomes ideas gladly. Mainly on account of Washington's wisdom, and the Monroe doctrines she stands for peace and no entangling alliances. She is the only big country that can stand alone and treat with contempt secret treaties, mendacious diplomacy, Leagues of Nations, naval bases, trade routes etc. Being a real colossus, it is not necessary for her to make war upon poor barbarians in the name of Christianity. She need not protect small nations by annexing them. Hence the greatest of European stocks have flocked to that democratic continent. There was no necessity for such a farce as state-aided immigration. People with character, with energy, ambitions and inventive, stifled in the foetid air of Europe, went to enrich the American soil. Only strong men racially fit emigrated. A powerful foundation was laid—a stabilised homogeneous people with high standards of living, noble ideals and grand institutions. For 80 years kindred stocks came along and contributed valuable elements. During the last 30 years however this harmony was disturbed by an immigration of vulgar alien hordes from South Eastern Europe. These latter menaced the mental, physical and spiritual balance of America. The very existence of the race and its ideals were undermined. Only the most drastic laws could stem imminent disaster. But America being a free Republic with its own constitution could take the necessary steps and not be intimidated because of any political connection with Europe. She is no more the haven of refuge for the scum of Europe. She has scorned the social uplifters who has sympathy with the visible mental defective at her gates while ignoring the invisible children who ought to be born but will not be. Posterity stretches beseeching hands towards us. We will help them by insisting even if it costs a politi-

cal revolution that our standards, our ideals be maintained. It is due to our own "conflicting ideals" that we allow ourselves to drift to racial disaster. Has our political strife made us deserve this possible extinction? Most English and Dutch speaking are aware of the situation. Secretly there are ominous mutterings, but in public and political life, there is a conspiracy of silence. In the smoke of political battle our judgement is disordered. What does the Englishman want? Is he not equal to the steerage passenger from South East Europe? This man comes here of his own accord—uninvited and unfinanced. He does not possess the imaginary 2000 pounds of the distinguished English immigrant. He does not belong to the invincible Anglo-Saxon or Teutonic type. Yet he is supplanting the original inhabitants. The Tory newspapers cry out for immigrants from England. The same papers are bitterly opposed to an industrial policy for the country. They also have a traditional animosity against the farming community. Must the present Government pay an Englishman for migrating to this country—subsidise his arrival—give him a rich sinecure—pamper him with luxuries and then bury him in a marble sarcophagus? We ask: What does the Englishman want? South Africa has its disadvantages. Perhaps the inferior stocks left over from the world war are unfit to populate or enrich any country. God help our future, if that is the case. The sad fact remains that these Tory papers are looking for political votes and are not concerned about the merits of a new population.

(VI.) FOREIGN INTERFERENCE AND OUR COLOUR PROBLEM.

No respectable and independent nation tolerates outside interference. Practically the whole 19th century was an example of English meddling (where ignorance was the chief motive power.) Leaving out actual Kaffir wars, it caused a series of political troubles—that still agitate us to-day. A group of fanatics in S. Africa whose scientific knowledge is below zero, has allied itself to the meddlers overseas. As if their wishes were the direct decrees of providence, they are determined to solve the problem in their own way, which solution must either be the destruction of the whites or miscegenation. They do not seem averse to the lat-

ter, if one studies the history of their forerunners. Still, the evil trail of politics can be seen throughout. When the capitalist in search for new markets perpetrates horrible atrocities, these philanthropists (who are nothing if not snobs) say nothing. The loudest talkers about Christianity, civilisation, sacred trusts, protection of aboriginal races etc., are closely associated with the people who exploit these poor natives. Catchwords are propagated by militarists, manufacturers, the church, company promoters, land grabbing gentry with sons to launch in life. Further 99 per cent. of the newspapers stand by them, so that the white multitudes of England are fed on pure deception. This African Imperialism has been the great cause of European dissension and of course its logical outcome was the **great war**. The "civilisation" they wish to impose on the black man is only a smoke-screen for ruthless destruction, for forced native labour. There is a differential taxation for natives who **won't** be compelled to work for Europeans. There is the cruel pressure of tribal machinery. Even the English parliament cannot conceal this horrible state of affairs. Yet your "Christians" who wish to interfere in S. Africa remain discreetly silent. What a miracle of hypocrisy and yet this is tolerated in the native land of the hypocrite. Augean stables must be cleaned why don't these fanatics, Professors of History, missionaries, Bishops go to tropical Africa. If they genuinely laboured, their task would last beyond doomsday. Their chief labour would be to civilise the white exploiters. In S. Africa we understand our business best and prefer to follow the teaching of ethnological laws, than to attempt fastening advanced political ideas on barbarians, millions of years in arrears **re** mental development. Of course there are a few exceptions. Some missionaries, especially the German and Dutch have guided their course from a chart not hopelessly fanatical. This retardation of the native mentality I have discussed in numerous articles for the last 17 years and am unwilling to repeat such in this place. One of the greatest friends of the Native races, Mary Kingsley, said: "It is a tragedy trying to Europeanise savages. Because one in a million becomes a capable parrot, we forget the others whose status remains unaltered after 500 years of effort." This is the plain truth. Those natives living in cities and obviously nearer the inspiration of

civilisation are the most corrupt—the most immoral and the most criminal. Note the contrast say in **South West** (where an Afrikaner influence is pervasive) and the brutal conditions in Nigeria, Uganda or Kenya. The native having an infantile and suggestive mind has been woefully deceived by big talk of “the great king,” the “Good queen” and the “freedom-giving” Union Jack. In the face of facts such phrases are meaningless or vulgar. In South Africa allowing the natives to develop on their own lines is a safe policy and is one of segregation. Nearly all our statesmen in the past saw this. It was a Botha-Hertzog-Smuts policy. Smuts said in London in 1918: “We are trying to keep blacks and whites apart, in our institutions, in landownership, in forms of Government and in many other ways.” He agreed fully that the natives had a different inherited mentality and should thus be allowed to develop on separate lines. In 1923 at the Imperial Conference Smuts said: “It was impossible to extend the vote to Indians or Bantus. The European must have the political control or be swamped.” The American statesmen 120 years ago pleaded for segregation although **at that time there was no urgency**. They delayed and to-day the problem is insoluble. We are in a hundred fold worse position than the United States. There is however still time and scope, but alas for the small politicians! To satisfy English-speaking men let us quote a world authority Sir Frederick Lugard in his “Dual Mandate in Tropical Africa.” He says black and white must be racially separated. Tradition and inheritance count enormously. He points to Jamaica where 2 perCent. of whites are able to rule the whole coloured population. In Algeria after 75 years of French effort, there is no palpable change. The natives and the French seem to live in two different planets. Sentiment and human laws can’t override age long tradition. Regarding natives let us get used to the Kindergarten system—to the Montessori method on a gigantic scale. Self control, discipline and the installation of the industrial habit. Christianity as contained in the “Sermon on the Mount” would do more to civilise the black than all the political and military nonsense pumped into him by misguided missionaries. A sovereign independent nation like America or France or even Japan would not tolerate the interference of fanatics. Ofcourse there are harm-

less fanatics in the world, but in this case you have fools going about with matches looking for powder magazines. Our white civilisation depends on their speedy suppression.

(VII.) THE WORKING MAN.

Under a selfish commercial system—where dividends and high rates of interest are looked for, the poor man's life is a wretched slavery. This poverty has become a scientific system under magnate influence. An unemployed army (food for powder) is necessary in all countries where rich men rule the roost. When annexations are contemplated the poor man gets a costume and a gun and much praise for his "patriotism." If dead, he even gets Bishops to consecrate some tomb or other. His own position, in time of peace, is as dreadful as before. If he gets a job, it is on sufferance and on conditions. If he asks for more wages, he is usually shot down, altho' a simple—perhaps God fearing man, he is called a bolshevist by the papers and the stupid middle classes (who believe those papers) think it is true, and would applaud every act of cruelty against that man, who asked for a higher standard of existence. We saw that the workers in England who prostrate themselves before the Union Jack (most of the time) are treated similarly. They are charged with anarchy and conspiring to upset the throne and **forged documents** are easily produced to prove the "crime." A Trades Union Bill is thrust at their heads, a bill that no Government at Moscow, or Rome, or Paris dare even introduce. The working man is still too dull to see that the oligarchy, the church and the army and the press are opposed to the poor man on principle and that the Union Jack is merely a symbol of this conspiracy. I ask the labourites in S. Africa whether they believe that the labour principle is compatible with the Imperialist principle? Are they in future going to work for Empire or for the emancipation of S.A. from the anti-social evils that still beset it? Did the Labour Party not admit in 1914 that only Imperial commitments were preventing the two races from becoming one in S. Africa? Are the Labour Party satisfied with the herculean attempts of the Pact to solve the unemployed problem? Do they admit that in 3 years a Pact Government has done more general

good for S. Africa than has taken place since 1900. Do they see that their enemies are equally the enemies of the National Party—that is of everything that will promote the welfare of this country? If a man can't subscribe to the S. Africa first gospel—he must be a traitor and join the oligarchy that supports the opposite principle. Better an open enemy than a secret destroyer. I write this as one friendly disposed towards the Labour Party since before the Boer war,—and I have had no reason to regret this disposition.

(VIII.) DEFENCE.

Every independent nation should have an adequate system of protection. This increases its self respect, and if the system is democratic and meant only for home defence, it must have a good moral and physical influence. If S.A. interests are alone studied, the principle of patriotism (a very sacred one) will be evolved as a matter of course. If the impression arises that such defence is only a "food for cannon" affair, or existent only for the protection of capitalist interests the sooner it is disbanded the better. **Re** a navy, there is every reason for some of our youth to look to a naval training. This must be a purely S.A. concern and not an annexe or perquisite controlled by the Chamber of Mines or other section. The Americans built up not only a big merchant fleet, but a navy in the face of the most desperate efforts of England to check it. But England's unscrupulous commercial and navigation laws in the 18th century—compelled the Americans to build for themselves. They were not to be diverted by talk of "protection" and America's exposed position or the frightful "socialism" contained in making or buying your own ships. To-day America rules the world—not because of England, but in spite of her. A section in S. A. always haunted by a fear of **secession**, tell us that abandoned by England we would succumb in 24 hours to a foreign enemy. This has been stated again only recently in a book about the Dominions. These loyalists certainly are not optimists re the "League of Nations" nor the "peace" of Versailles. Perhaps it is a guilty conscience. The simple fact is they don't want us to have our own ships. They wish to keep us dependent on Great

Britain. So that if England is at war, we will be thought defenceless and be compelled to owe not alone allegiance but submission. These knaves must think we are fools. To-day warfare (which God forbid) will be settled entirely by poison gas, aeroplanes, and submarines, and in a very few weeks. Further the very jealousies of Europe will tend to keep up a balance of power. If S. Africa were united, who could attack her? The Boer war showed the whole combined Empire what 50,000 men could do. The worst enemies of the Boers were their own traitors or at least S. African born people. South Africans will always be hated as British subjects, never as free Republicans. I would feel safer as a Republican in Africa than a subject "protected" by a fleet that never again will visit S.A. in war time. How does the loyalist explain the safety, the immunity of Holland, of Denmark, of Sweden, of Switzerland? Why are Brazil and the Argentine and Chili safe? I suppose the ubiquitous British fleet. No! We must either believe ourselves worse than barbarians or people with some sense and chastened by bitter experience. The only danger to us springs from the evil Versailles peace. The mean theft of the German Colonies will be the basis of the next war. **It can easily be prevented by a rectification of the crime.** It will not only be a stroke of morality. It will be a political and diplomatic triumph. I am sceptical if "Big Business" is capable of so much foresight. As regards S. A. we do not wish for British wars in our vicinity, we do not wish to be plagued with the crime of militarised savages. If some latent morality does not emerge, England will be the cause of a universal chaos, of a destruction so vast, that the balance of power in the world will pass over to the coloured races definitely.

(IX.) SOUTH AFRICA A NATION.

Is this to be, or are we forever to be a mere satellite dragged in the orbit of Great Britain? Is there no popular principle on which we can found our national unity? Is there no moderating principle omnipotent over local interests? Cannot our paltry quarrels be ousted by some common aim? Where is the statesmen who will give our country a soul? I

believe that Canada and Australia have already such a soul. Our history, our circumstances have been different, but other countries have been in worse plight. What about German or Italian unity? What about France, or England or even Switzerland with their very mixed populations? Are we doomed to be an accidental agglomeration of people with no communal interest, easily separated or will we develop a common principle, that alone can constitute us a nation. Our policy should express a general aspiration and promote only our common welfare. The peaceful penetration of Great Britain may be interesting. It can never give us a heart or make it pulsate. Missionaries of Empire have their tasks allotted to them to make S. Africa foreign, or divert it from its destiny. This huge army of conversion will never call a truce to the battle. They all fight under the Imperial banner and their object is the same. They come as distinguished visitors, as footballers, cricketers, golfers, bowlers, famous invalids, economists, Captains of Industry, dogtrainers, comedians, dancers, boxers, merchants, suffragists, speculators, experts, stargazers, politicians thirdrate actors, mere travellers, entomologists, dentists, lecturers, negrophilists, mental defectives, consumptives. They all know more about S. Africa than its citizens. Their condescension is prodigious and if we could benefit from their profound exhortations, we would be the envy of all the other colonies. We are an object of interest—a country of juveniles—to be educated on a purely English pattern. Our passions, senses, organs must get the European touch or we must be doomed. No! S. Africa is not merely a land of promise or of gold. It has its own tradition and that was made by a long list of pioneers—men who came here not to make fortunes, but to plant noble ideas in a virgin soil. **This is our pedigree and we are proud of it.** We came to search not for gold, but for God and Freedom. An American literary man said that English visitors there are convinced that “any good is pure English, whereas the truth is that we Americans are worth nothing except so far as we have cast off everything English. They consider us as inferiors who in the distant future may be civilised from overseas by these Imperial travellers. No let them treat us naturally on our merits as if we were French or German and not coun-

terfeit Englishmen." This old stepmother must put on her spectacles and look at us aright. This will tend to remove misapprehension. Science has told us so persistently **that development can only come from within**, and that all these bales of foreign goods that constitute a weak environment, can only be useless or injurious. Surely we also have a mission in life, a separate duty to perform. We are also entitled to give our little quota to the great current of humanity. We must be either enslaved or entirely free. We can't be both. In this search for freedom General Hertzog has done more in two years than all the other leaders since 1910. Cabinets however tend to become conservative—to stratify—to fear advance—to detest innovation. The torch must be handed on to the younger generation, who will carry it on to ultimate victory, that is to Real Sovereign Independence. We cannot afford to surrender our selfrespect and our ideal to a strident minority. Peace can be purchased at too high a price.
